

A fodrásznál

Ha összenevet két fodrásznő, vagy ha magyarul mondanak egymásnak valamit, attól tartok, hogy tetűm van vagy piszkos a fülem. A fülem nem lehet piszkos. Mielőtt fodrászhoz megyek, mindig megmosom. De tudhatja-e az ember, hogy vannak-e tetűi? Hogy tegnap vagy tegnapelőtt egy férfi vagy egy nő fejről nem vándorolt-e hozzám tetű a villamoson, a postán, vagy mondjuk Nagyrőcén? Bár Nagyrőcén soha nem jártam, de e pillanatban maga a szó annyira megtetszett, hogy elhatároztam, használni fogom. Tehát nem Nagyrőcén, mivel ott soha nem voltam, de tegyük fel, Malonyán. Ott jártam már. Van ott egy arborétum. Malonyát is főként azért említem, hogy használhassam az arborétum szót, mert éppúgy tetszik, mint Nagyrőce. Kár, hogy nem használhatjuk gyakrabban. Például az esetleg szó helyett, bár az esetleg szóban is van valami.

— Szépek a szavak, de más a valóság!

Szörnyen éget ez a bura. Kénytelen vagyok átkapcsolni hidegebbre. Csakhogy a megfelelő gombot fogom-e lenyomni? Nem árulhatom el, hogy nem értek hozzá. Ez itt, kezében a vicclappal, figyel. Inkább bírom még. Mellette a másik éppen átkapcsolta a burát. Felemelte a kezét, és gondolkodás nélkül pontosan a megfelelő gombot nyomta le. Megpróbálom én is, de az én burámon törülközők száradnak. Bizonyára olyan vendégeknek a buráira teszik a törülközőket, akik nem fontosak számukra. Ki tudja, hogy miért. Talán a borraivaló miatt. Vagy orvosnőnek kell lenni ahhoz, hogy ne tegyenek törülközőt a burára. Nem hiszem, hogy a borraivaló miatt, mert azt zsebbe teszik, és a fodrásznő nem számolja meg minden vendég után, hogy ki mennyit adott. Majd rájövök erre másképpen.

— Marika, azt hiszem jó lesz már, mert nagyon éget.

Valamit mondott. A bura zúg, semmit sem hallok. Hiszen ő is tudja, hogy én nem hallhattam semmit. Lehet, hogy azt mondta, kibújok. Ha nem száradt meg a hajam, visszaküld.

Marika egy hölgyet fésül, engem észre sem vesz. A hölgy, akit fésül, ezt a történetet meséli:

— Nagyon szép lány volt. Büszke is volt rá az apja, hiszen egyedül nevelte fel. Édesanyja rögtön a szülés után meghalt, így az apja az Árvácska nevet adta neki. Hivatalosan ezt a nevet nem akarták engedélyezni, ezért az Árvácskához legközelebb álló Alexandra nevet kapta. Apja csak Árvácskának hívta. Árvácskának sokan udvaroltak. Az apa úgy határozott, hogy a vőlegény orvos vagy ügyvéd lesz. Az ügyvédről lemondott, mert az állomáson, mikor a zsolnai vonat 45 percet késett, tanulságos történetet hallott egy bizonyos ügyvédről, aki tanulmányai befejezése után családöt és ügyvédi irodát akart alapítani. Feleséget talált, ügyfeleket azonban nem. Senki nem ment hozzá tanácsot kérni. Gyereke sem született. Feleségét majd halálra gyötörte a bánat, míg egy napon elhatározta, hogy megszökik a kedves ügyvédtől. Becsomagolta a legszükségesebbeket, és amikor az ügyvéd úgy tett, mintha aludna — amióta már nem reménykedett a sikerekben, csak színlelte az alvást, hogy kissé

megpihenjen —, fogta a bőrdönt, és kiosont a házból. Erre az ügyved rögtön fölpattant, és üldözőbe vette. Ez így ment három hónapig. Miután a felesége a tettenérés után nem akart vele tovább együttélni, beadta a válókeresetet. Nos, ezért határozta el Árvácska apja, hogy az ő veje csak és csakis orvos lesz. De tudja, hogy szokott az lenni. Az orvosokat megkaparintják a doktornők, a színésznők és itt-ott az ápolónők. De az ápolónőknek állítólag nincs jó dolguk velük. Az apja a kórház közelében akarta elhelyezni Árvácskát. Így lett liftkezelő a kórházban. Csakhogy abba a liftbe, amelyikhez van liftes is, főbbnyire az ápolónők szállnak be hordágyakkal, néha az ápolók. Az orvosok a másikkal járnak.

Itt a hölgy elhallgatott, mert Marika lakkozni kezdte tupírozott frizuráját. Kezével eltakarta az arcát, hogy ne érje a lakk, mert az árt a bőrnek. Ekkor annak a férfinak a története jutott eszembe, aki egy alkalommal Kralovánban mellém ült a vonaton. A férfi valahonnan messziről utazott, ahol bányász volt. A következő táviratot kapta: „Mama meghalt, gyere azonnal, Mária.” Ezért ült vonatra, és tizenkét órája utazott. Mária volt az anyósa, Mária a felesége, és a lánya is Mária. Az anyós halála megkönnyebbülés lenne mindenki számára, mert öreg volt és gonosz. Abban az esetben, ha az anyósa halt meg, a táviratot a felesége küldte, és természetesen így írta alá: Mária. Küldhette a táviratot a lánya is, hogy meghalt az anyja. Az szörnyű lenne. Őt szerette. Mindnyájan vigasztaltuk, hogy az anyósa halt meg. Elmeséltem ezt a történetet Marikának és annak a hölgynek, akit fésült.

— Ki halt meg végül? — kérdezte Marika.

— Nem tudom — válaszoltam. A férfi leszállt a vonatról, és soha többé nem találkoztam vele.

— Akkor miért kezd el olyasmit, aminek nem tudja a végét?

— Csak be akartam kapcsolódni a beszélgetésbe — feleltem.

— Miért nem kapcsolja le a burát, ha már megszáradt? — fordult felém Marika.

— Nem tudom, megszáradt-e már a hajam.

— Csak száradjon még, alig volt a bura alatt — válaszolta Marika, és tovább fésülte a hölgyet. Nehézkesen dugtam vissza a fejemet a burába. Valóban volnának tetűim? A tükörben láttam a hölgyet, akit fésültek, és Árvácska nevét olvastam le a szájáról. Hamarosan ismét égetni kezdett a bura. Egy pillanatig még kibírom, egy következő pillanat múlva pedig kibújok lehűlni. Azután ismét visszabújok. A terv jó. Azonnal hozzákezdtem megvalósításához. A hajcsavarok már érintésre is égettek.

A hölgy még mindig Árvácskáról beszélt:

— Bulgáriában éjszakai tengeri fürdőzésre hagyta magát rábeszélni Árvácska. A vőlegénye nem tudott úszni, ezért neki nem szólt, megvárta amíg elalszik, és a társasággal elment a strandra. Csakhogy nem volt stég. A társaság nem mondta meg Árvácskának, hogy természetesen meztelenül fognak fürödni.

Marika rámnézett, és így szólt:

— Maga itt fog ülni reggelig, ha nem szárítja a haját.

— Borzalmasan éget —, válaszoltam röviden.

— Akkor kapcsolja át hidegebbre.

— Nem tudom, hol van a kapcsológomb.

— Szent ég — mondta Marika. Lerántotta a törülközőket a buráról, lenyomta a gombot, és visszafordult a hölgyhöz. Valószínűleg tetűm van. Ha megszáradok, és fésülni fog, akkor nyíltan megkérdezem tőle.

BAUKÓ DÓRA fordítása